

«Είναι χρέος μας να μάθουμε στα παιδιά πώς να κοπιάζουν» (Μαρία Μπουρλή, νηπιαγωγός)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 5, 2018

Η νηπιαγωγός και πολύτεκνη μητέρα Μαρία Μπουρλή μιλάει στην «Ορθόδοξη Αλήθεια» για τη σημασία τού να διδάξουμε την ευθύνη στη νηπιακή ηλικία και εξηγεί πώς... βλάπτει τελικά η σημερινή υπερπροστασία των γονέων.

Οι σύγχρονοι μελετητές, παρατηρώντας τους ανθρώπους της εποχής μας και τις επιλογές τους, επισημαίνουν ότι **απουσιάζει το αίσθημα ευθύνης**. Οι άνθρωποι παραιτούνται με την πρώτη ακύρωση των προσδοκιών τους, συχνά όμως και από την προσπάθεια να εργάζονται με ευθύνη. Η νηπιαγωγός Μαρία Μπουρλή, πολύτεκνη μητέρα, μιλά στην «Ορθόδοξη Αλήθεια» μέσα από την εμπειρία της στη διαπαιδαγώγηση των μικρών παιδιών. Εργάζεται σχεδόν τρεις δεκαετίες σε δημόσιο νηπιαγωγείο. *«Εμείς αναζητάμε αυτή την ευθύνη πρώτα απ' όλα από τον εαυτό μας και μετά από παιδιά που διαπαιδαγωγούμε. Τα τελευταία χρόνια ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζει παιδιά της πρώτης σχολικής ηλικίας που αδυνατούν να αυτοεξυπηρετηθούν. Αυτό είναι ορατό πια τόσο έντονα, που τα μικρά παιδιά, ενώ είναι άτακτα και ζωηρά, δεν αναλαμβάνουν εύκολα ευθύνη και κουράζονται γρήγορα, μη μπορώντας να ολοκληρώσουν την εργασία τους»* τονίζει.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τα παιδιά μαθαίνουν από το περιβάλλον τους. Το περιβάλλον διδάσκει και εμπνέει τους μικρούς μαθητές. Αναρωτιόμαστε αν το πιο καρδιακό περιβάλλον της οικογένειας είναι άφαντο για οποιουσδήποτε λόγους. Η Μαρία Μπουρλή μάς απαντά: *«Αλήθεια, οι γονείς σήμερα είναι απόμακροι, στην ουσία, αν και υπερπροστατευτικοί! **Η υπερπροστασία των γονέων απομακρύνει τα παιδιά από το να αναλάβουν ευθύνες ή να αυτοεξυπηρετηθούν**. Είναι καθήκον των γονέων αλλά και των εκπαιδευτικών **να καλλιεργήσουν στα μικρά παιδιά τον κόπο της καθημερινότητας, που είναι απαραίτητος**. Έτσι βοηθούμε το παιδί μας να αντιμετωπίσει τον πραγματικό κόσμο. Αυτός ο κόσμος θέλει μοίρασμα, πόνο, απογοήτευση, απόρριψη, καθημερινό αγώνα διεκδίκησης. Πουθενά στη ζωή του δεν θα του ανήκουν όλα. Πουθενά δεν θα είναι το κέντρο του κόσμου. Πουθενά δεν θα είναι μόνο του. **Δίνουμε έτσι σταγόνες ευθύνης που γυμνάζουν και προετοιμάζουν το παιδί μας στην πορεία του στο κοινωνικό περιβάλλον»**.*

Και προσθέτει: *«Όταν ένα μικρό παιδάκι πάει σχολείο, αναγκάζεται να κάνει*

κάποιον κόπο, να αναλάβει την τσάντα του, να οργανωθεί, να θυμηθεί το μπουφάν του, να αυτοεξυπηρετηθεί, να μοιραστεί με τους άλλους, να μαζέψει παιχνίδια που πέταξε κάποιος φίλος του, να βοηθήσει τον άλλον δίπλα του, **να φύγει από το "μου", που βιώνει, και να πάει στο "μας"**. Η ευθύνη αρχίζει να μπαίνει στη ζωή του. Λίγο λίγο κάθε ημέρα μπορεί να αναλάβει έργο, να τολμήσει, να δημιουργήσει. **Ο κόπος είναι απαραίτητος**. Χωρίς αυτόν, δεν μπορεί να φτάσει πουθενά ο μικρός μαθητής. Πόσο σημαντικό είναι να μάθουμε στα παιδιά μας την **αξία του κόπου!** Τη χαρά που δίνουν η κούραση, η δημιουργία. Αυτό, βέβαια, πρέπει πρώτα απ' όλα να καταλάβουμε εμείς οι γονείς και να το διδάξουμε στα παιδιά μας. Το πρόσωπό μας να είναι χαρούμενο, γιατί φτιάξαμε ένα ωραίο φαγητό, γιατί δουλέψαμε περισσότερο, γιατί φροντίσαμε την οικογένειά μας».

Η ίδια σημειώνει: «Λένε πολύ συχνά τα παιδιά μας στο νηπιαγωγείο: "Κουράστηκα, κυρία. Δεν μπορώ να μαζέψω άλλο. Δεν θέλω να τελειώσω τη ζωγραφική μου". "Α, τι σπουδαίο είναι αυτό που έπαθες!" "Είμαι υπερήφανη για σένα που προσπάθησες και μάζεψες όλα αυτά τα παζλ!" "Νομίζω ότι σήμερα ήσουν πολύ δυνατός και γενναίος. Δεν γκρίνιαξες και βοήθησες τον φίλο σου!" Ας έχουμε στο μυαλό μας ότι νιώθει υπέροχα το παιδί όταν αναλαμβάνει κάτι. Νιώθει σημαντικό όταν τα έχει καταφέρει. "Μου φέρνεις, σε παρακαλώ, το βιβλίο μου από το γραφείο μου;" "Αχ, ξέχασα τα μολύβια μου! Μου τα φέρνεις;" "Θα ήθελες να με βοηθήσεις να βάλουμε τις εργασίες της ομάδας σου στο ράφι;" "Μπράβο, τα κατάφερες!" Μπορεί να απλώσει μικρά ρούχα μαζί σας, να στρώσει τραπέζι, στην αρχή βοηθώντας και αργότερα θα τα καταφέρει μόνος του ή μόνη της. Να ντυθεί, να διπλώσει τα ρούχα του, να σας φέρει κάτι που του ζητάτε. Κάθε ημέρα η πρόκληση για να αναλάβει κάτι "χτίζεται" και το αποτέλεσμα είναι σημαντικό. Το παιδί μαθαίνει να μοιράζεται, να δημιουργεί, να εξυπηρετεί τους άλλους. Νιώθει χρήσιμο και μεγαλώνει με το αίσθημα της ευθύνης μέσα του. Αργότερα, ως έφηβος και ως ενήλικας, θα έχει μάθει ότι η οικογένεια είναι μια ομάδα που ο ένας δίνει στον άλλον και όλο αυτό που έμαθε τον έχει κάνει πιο δυνατό, έτοιμο να αναλάβει περισσότερες προσωπικές ευθύνες, χωρίς να γκρινιάζει».

«Τους λείπει η χαρά να παλέψουν για να αποκτήσουν κάτι από όσα ήδη έχουν»

Όπως τονίζει η νηπιαγωγός, με τον τρόπο αυτό το παιδί «θα έχει γυμναστεί, θα είναι έτοιμο να αναλάβει και να χτίσει τη δική του οικογένεια. Εκτιμά έτσι και τον κόπο που κάνουν οι άλλοι γι' αυτό: οι γονείς του, οι διδάσκαλοί του. **Όταν έχεις κοπιάσει για απλά πράγματα, μπορεί να δεις αυτά που σου προσφέρουν οι άλλοι**. Γίνεσαι ουσιαστικός και έτοιμος για δημιουργία».

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

«Η αγωγή της ευθύνης είναι δώρο στα παιδιά μας. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι πρέπει πρώτα απ' όλα εμείς να το κατακτήσουμε. Η γκρίνια, η ταλαιπωρία και η αγανάκτηση ας δώσουν τη θέση τους στη χαρά, στην προσπάθεια, στη δημιουργία. Όλοι μας, όταν δημιουργούμε, χαιρόμαστε. Ένα όμορφο οικογενειακό τραπέζι έχει κόπο για τη μητέρα, είναι όμως πυλώνας χαράς για όλους. Να ποτίσουν τον κήπο, να συμμετάσχουν στο κέρασμα σ' ένα αρχονταρίκι μοναστηριού ή στην ενορία τους. Να έχουν ανεξίτηλες εικόνες. Πλούτο που θα κουβαλήσουν σε όλη τους τη ζωή, πλούτο που θα παραδώσουν στους επόμενους» αναφέρει.

Ολοκληρώνοντας, η κ. Μπουρλή προβαίνει στην εξής διαπίστωση: **«Τα παιδιά σήμερα έχουν πολλά παιχνίδια, πολύ ενδιαφέρον, πολλά ρούχα, πολλά λόγια, πολλές συμβουλές, πολλή φροντίδα. Δεν έχουν όμως το σημαντικό: τους λείπει η χαρά να παλέψουν για να αποκτήσουν κάτι από αυτά. Όσα όμως και αν έχουμε, πάντοτε μας λείπουν πράγματα. Ας μάθουμε στα παιδιά μας να βλέπουν αυτά που έχουν και να δοξάζουν τον Θεό γι' αυτό. Να νιώθουν τη χαρά του κόπου και να αναλαμβάνουν ευθύνες, γιατί αυτό βλέπουν από εμάς. Να προσπαθούν χαμογελαστά, γιατί ο κόπος και οι ευθύνες είναι έργο δημιουργικό, απαραίτητο και αναγκαίο για όλους μας».**

(Πηγή: dimokratianews.gr)